

TMMOB 4. DANIŞMA KURULU TOPLANTISI YAPILDI

TMMOB 42. Dönem 4. Danışma Kurulu toplantısı 22 Şubat 2014 tarihinde TMMOB Teoman Öztürk Öğrenci Evi ve Sosyal Tesisi'nde yapıldı.

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı'nın TMMOB'nin 42. Dönem çalışmalarını değerlendirdiği konuşmasıyla başlayan Danışma Kurulu'nda sırasıyla; Mehmet Torun (MADENMO), Kaya Güvenç (TMMOB 36, 37. Dönem Başkanı), Ali Ekber Çakar (MMO), Baran Bozoğlu (ÇMO), Ertuğrul Candaş (HKMO), Osman Koyalay (Gemi MO), Petek Ataman (GIDAMO), Taner Yüz-

geç (İMO), Hüseyin Atıcı (MMO), Süleyman Solmaz (İstanbul İKK), Zeki Arslan (MMO), Selim Harbiyeli (İMO), Gölay Şakiroğulları (BMO), İmam Çelik (JFMO), Gurbet Örcen (MMO), Murat Aslan (ZMO), Fikri Düşünceli (Bursa İKK), Güniz Gacaner (MMO), Ali Uğurlu (KMO), Volkan Bilgin (HKMO), Neşet Aykanat (Eskişehir İKK), Erdem Pak (MMO), Kamber Korkmaz (MMO) konuştu.

TMMOB 42. Dönem IV. Danışma Kurulu katılım listesi:

TMMOB VE ODALAR	KATILIM	TMMOB VE ODALAR	KATILIM
TMMOB Yönetim Kurulu	14	Jeoloji Mühendisleri Odası	2
TMMOB Yüksek Onur Kurulu	0	Kimya Mühendisleri Odası	11
TMMOB Denetleme Kurulu	1	Maden Mühendisleri Odası	6
TMMOB Genel Sekreterlik	5	Makina Mühendisleri Odası	67
Bilgisayar Mühendisleri Odası	1	Metalurji Mühendisleri Odası	1
Çevre Mühendisleri Odası	1	Meteoroloji Mühendisleri Odası	1
Elektrik Mühendisleri Odası	5	Mimarlar Odası	2
Fizik Mühendisleri Odası	0	Orman Mühendisleri Odası	0
Gemi Mühendisleri Odası	1	Petrol Mühendisleri Odası	0
Gemi Makina İşletme Mühendisleri Odası	1	Peyzaj Mimarları Odası	2
Gıda Mühendisleri Odası	7	Şehir Plancıları Odası	3
Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası	17	Tekstil Mühendisleri Odası	0
İç Mimarlar Odası	1	Ziraat Mühendisleri Odası	6
İnşaat Mühendisleri Odası	40	İl Koordinasyon Kurulu Sekreterleri	8
Jeofizik Mühendisleri Odası	11	TOPLAM	214

HER 3 MART'TA; “ İŞ CİNAYETLERİNİ DURDURUN” DİYORUZ

İş cinayetlerine dikkat çekmek için ilki geçen yıl düzenlenen “TMMOB 3 Mart İş Cinayetlerine Karşı Mücadele Günü”nde İKK'ların bulunduğu 38 yerde kitlesel basın açıklaması gerçekleştirildi.

Ankara'da 2 Mart Pazar günü TMMOB önünden Olgunlar Sokak Madenci Anıtı'na yüründü. TMMOB ve Oda yöneticilerinin yanı sıra çok sayıda TMMOB üyesinin katıldığı etkinlikte basın açıklamasını TMMOB Maden Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Üyesi Ayhan Yıldız okudu.

Basın Açıklaması:

İşçi sağlığı ve iş güvenliği konusu; insan odaklı bir mesleğin uygulayıcılarının örgütü olan TMMOB'nin önemli çalışma alanlarından, mücadele alanlarından birini oluşturmaktadır. Konunun önemine bir kez daha dikkat çekmek amacıyla 42. Olağan Genel Kurulumuzda, 3 Mart 1992 tarihinde Zonguldak Kozlu'da yaşanan ve 263 madencinin yaşamını yitirdiği facianın yıldönümü, “İş Cinayetlerine Karşı Mücadele Günü” olarak kabul edilmiştir.

Öncelikle 3 Mart 1992 tarihinde yaşamını kaybeden 263 maden işçisi ile birlikte son yıllarda Balıkesir Dursunbey'de biri maden mühendisi, 13 maden işçisini; Bursa Kemalpaşa'da yaşamını yitiren 19 maden işçisini, İstanbul Tuzla'da, Davutpaşa'da, Ankara Ostim'de, Zonguldak Karadon'da, Maraş Elbistan'da, İstanbul Esenyurt'ta ve saymakla bitiremeyeceğimiz iş cinayetlerinde yaşamını kaybeden emekçileri saygıyla anıyoruz.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği bütün çalışanları ilgilendiren, çalışma yaşamının en temel unsurlarından biridir. İşçi sağlığı ve iş güvenliğine ilişkin göstergeler, temel insan hakları, çalışma yaşamı ve ülkelerin gelişmişliklerine ilişkin önemli göstergeler sunmaktadır.

ILO rakamlarına göre; bugünün dünyasında her 15 saniyede bir işçi, iş kazaları veya meslek hastalıkları nedeniyle

hayatını kaybetmektedir. Her gün yaklaşık 6 bin 300 kişi iş kazası veya meslek hastalıkları nedeniyle yaşamını kaybetmektedir. Her yıl yaklaşık olarak 360 bin kişi iş kazası, 1 milyon 950 bin kişi ise meslek hastalıklarından dolayı yaşamını yitirmektedir. Her yıl 270 milyon iş kazası meydana gelmekte ve 160 milyon kişi meslek hastalıklarına yakalanmaktadır. Her yıl, çoğunlukla gelişmekte olan ülkelerde, zehirli maddelerden dolayı 651 bin işçi yaşamını yitirmektedir.

Ülkemiz açısından durum oldukça vahimdir. Ülkemizde her gün ortalama 176 iş kazası olmakta, 3 emekçi yaşamını kaybetmekte ve 5 emekçi iş kazası sonucu iş göremez hale gelmektedir. Bu nedenle ülkemiz iş kazalarında Avrupa ve dünyada ilk sıralarda; ölümlü iş kazalarında ise Avrupa'da birinci, dünyada üçüncü sırada yer almaktadır.

Bugün ülkemizde uygulanmakta olan neoliberal ekonomi politikaları sonucunda iş güvencesinin azalması, esnek çalışma biçimleri, çalışma koşullarının ağırlaşması; özelleştirme, sendikasılaştırma ve taşeronlaştırmanın yaygınlaşması; sosyal güvenlik ve güvenceden yoksun kayıt dışı işçilik ve çocuk işçi çalıştırma, yasal düzenlemelerdeki yanlışlıklar iş cinayetlerinin nedenleri arasındadır.

Bir kere daha söylüyoruz: işçi sağlığı ve iş güvenliğinde temel amaç; çalışanların sağlığına zarar verebilecek hu-

susların önceden belirlenerek gereken önlemlerin alınması, iş kazası geçirmeden, meslek hastalıklarına yakalanmadan, sağlıklı ve güvenli bir ortamda çalışmalarının sağlanması, çalışanların ruhsal ve bedensel bütünlüğünün korunması olmalıdır.

İşyerinde sağlık ve güvenlikle ilgili şartları sağlamak işverenin öncelikli ödev ve sorumluluğudur. Çalışanlar da bu doğrultuda alınan tedbir ve talimatlara uymakla yükümlüdürler. İlgili düzenlemeleri hazırlamak ve uygulanmasını denetlemek ise elbette devletin görevidir. Bu ise ancak tarafların uzlaşma içerisinde işçi sağlığı ve iş güvenliğinin önemine inanmaları ile mümkündür.

Ne yazık ki, yeni çıkarılan 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu da sorunun merkezine inen ve ona göre çözümler üreten bir yasa değildir. Yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iş cinayetleri ve ölümler artarak devam etmektedir.

2002 yılında yenilenen İş Kanunu'nda 50'den fazla devamlı işçi çalıştıran sanayiden sayılan işyerlerinde iş güvenliği mühendisi ve işyeri hekimi çalıştırmak zorunlu hale getirilmiştir. AKP, bu yasanın uygulama yönetmeliği ile iş güvenliği mühendisi ve işyeri hekimini danışman statüsüne indirgeyerek işyerlerinin devamlı kontrolünü engellemiştir. Bu yönetmelik yargıdan dönünce İş Yasası'nda, ÇASGEM ve Bakanlık Teşkilat Yasası'nda torba kanunlarla değişiklik yapmıştır. Bu yasalara dayanılarak çıkarılan yönetmelikler de yargıdan dönünce, İş Sağlığı ve İş Güvenliği Yasası'nı TMMOB ve bağlı odaların tüm itirazlarına rağmen yasama organından geçirmiştir. İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası'ndan işveren ve devlet sorumlusuzluğu çıkmıştır. Devletin bu alandaki denetleme görevi, tıpkı toprak gibi, su gibi, enerji gibi özelleştirilmiştir.

Bu yasa ve yönetmeliklerle işyerlerinde çalışan insanların

sağlık ve güvenliğini koruyacak, devamlı ve devlet gözetiminde bir denetleme olması beklenirken AKP, Devletin elini bu alandan çekerek özel sektöre bir pazar alanı açmıştır. Eğitimli mühendis ve hekimi eğitime adı altında özel eğitim kurumları açtırarak, burada bir sektör yaratmıştır. OSGB'ler adı altında özel kurumlar oluşturularak mühendis ve hekimleri kiralık işçi konumuna getirmiş, iş yerlerini denetleyecek mühendis ve hekimlerin bağımsız çalışmasını engellemiştir. Kendisi güvencesiz, kiralık işçi olan mühendis ve hekimler kendini koruyamazken, diğer işçilerin güvenliğini ve sağlığını nasıl koruyacaklardır? AKP'nin ortaya çıkardığı ve uyguladığı mevzuat aldatmacadır, insan hakları ihlalinin kılıfıdır.

Bugün işçiyi her türlü korumadan uzak bırakan, mühendis ve hekimi iş kazaları tazminatlarından sorumlu tutan, işvereni ve iş yaşamını denetlemekten sorumlu olan devleti ise her türlü sorumluluktan arındıran bir politika ile karşı karşıyayız.

Oysa her zaman söylediğimiz gibi; iş cinayetlerinin, iş kazalarının ve meslek hastalıklarının önüne geçilebilmesi için işyerlerinde "önce insan, önce sağlık, önce iş güvenliği" anlayışı yerleştirilmelidir. Cinayetlerin sorumluları işyerinde gerekli tedbirleri almayan işverenler, yasal düzenlemeleri ve ikincil mevzuatları olması gerektiği gibi hazırlamayanlar ve gerekli denetimleri yapmayan ilgili bakanlıktır.

Çalışma hayatının yeniden düzenlenmesi, çalışma şartlarının iyileştirilmesi, işçi ölümlerinin durdurulması için mücadele etmek, kendini emekten yana konumlandırılan TMMOB'nin tarihi görevidir. Bu görevi yerine getirme bilinciyle TMMOB; iş cinayetleri ve işçi ölümlerini ülkemizin sosyo-ekonomik ve demokrasi sorunları ile birlikte bir bütün olarak ele almakta, insanca çalışma koşullarının oluşturulmasını insanca yaşama hakkı ve talepleri ile birleştirerek sorunun çözümü için yapılabilir, gerçekçi önermelerde bulunmaktadır.

Siyasi iktidar TMMOB'nin ve bağlı odalarının sözünü dinlemek, algılamak ve daha önemlisi hayata geçirmek zorundadır.

İş cinayetleri kader değildir! İş cinayetleri engellenebilir, yeter ki bilimin ve teknolojinin gereği yapılınsın! Yeter ki; her çalışmanın öznesi insan ve yaşam olsun!

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği

DÜNYA KADINLAR GÜNÜ KUTLU OLSUN

TMMOB Kadın Çalışma Grubu, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü dolayısıyla bir basın açıklaması yaptı.

Kadın haklarının kazanılmasında verilen mücadelenin simgeleştiği 8 Mart'ın "Dünya Kadınlar Günü" ilan edilmesinin 104. yılında;

Türkiye'de kadının kimliğini yok eden, aile içine hapseden ve kadın bedenini namus kavramının odağına koyan anlayış/ yaşam biçimi topluma bir model olarak dayatılmaktadır. Kadını, toplumsal yaşamın dışına iten her türlü düşünce ve yapı, artan gerici politikalarla birlikte ülkenin her noktasına yayılarak, yaşamımızı her geçen gün daha fazla kuşatmaktadır.

Hukuksuzluğun "hukuk" haline getirildiği bu dönemde, Anayasa'da yer alan "Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir" düzenlemesi günlük yaşamımızda hiçbir şey ifade etmemektedir. Aksine, açıkça "kadın erkek eşit değildir" demekle sarkınca görmeyen, hamile kadınların sokağa çıkmasını gayri ahlaki bulan siyasi iktidar, "kızlı erkekli aynı merdiveni kullanıyorlar, aynı evlerde kalıyorlar" söylemleriyle de gerici zihniyetini açıkça göstermektedir.

Siyasi iktidar, kapitalizmin kadın ile ihtiyaca bağlı olarak "ucuz emek - kutsanmış annelik" arasında kurduğu ikiyüzlü ilişkisini kadınlara üç çocuk doğurma talimatı ile somut söyleme dönüştürmüştür. Bu söylemin kirli yüzü, kadını istihdamdan koparıırken daha fazla çocukla da sermayenin ucuz işgücü ihtiyacını karşılamak, ücretli köle sağlamaktır.

Siyasi iradenin en üst noktasından başlayarak, kadına yönelik söylemlerle ortaya çıkan fiili durum, cinsiyet ayrımcılığının da ötesine geçmiş, kadın "adı yok" hale getirilmiştir. Yasal hiçbir düzenleme olmamasına rağmen Başbakanın "Her kürtaj Uludere'dir" sözüyle, istenmeyen gebelik tahliyesi fiilen imkânsız hale getirilmiş, doğum kontrol araçlarına parasız erişim kısıtlanmış, gebe kadınlar takibe alınarak kürtaj hakkı gasp edilmiştir.

Kadını görmezden gelen, kadının kişiliğini yok sayan, bakanlığın adında bile "kadın" tahammül edemeyen siyasi iktidarca; "Nüfus ve Aile Politikaları Mevzuat Çalışmaları" adıyla hazırlanmakta olan kadın istihdamı paketinde, kadının "analık hali"ne ilişkin koruyucu düzenlemeler adı

altında, kadının çalışma ve örgütlenme hakkı kısıtlanmakta; esnek, güvencesiz ve örgütsüz çalışma düzeni dizayn edilmekte; kadının evi işyeri, evin ve çocuğun bakımı ise kadının işi haline getirilmek istenmektedir.

Son olarak TRT Diyanet televizyonuna konuk olarak Gıda Mühendisleri Odamızdan "bay mühendis" istenmesi ve gerekçe olarak da; "programa davetlerde sağlık, mühendislik, günlük yaşam konularında 'bay konuk'; psikoloji, çocuk, sanat, el becerileri, evlilik gibi alanlarda ise 'bayan konuk' ağırlıklı tercihte bulunduğu" belirtilmesi toplumsal cinsiyet rollerini besleyen 'kadın işleri' ve 'erkek işleri' ayrımının nasıl dayatılmaya çalışıldığının bir göstergesidir.

Meslek seçiminde ve mesleğe hazırlıkta belirleyici olan cinsiyetçi iş bölümünün ortadan kaldırılması beklenirken, eğitimde reform aldatmacasıyla kadına yönelik çağdışı gerici yaklaşımın son örneği "ergenlik ayarı" yapılan 4+4+4 formülü ile kız çocukları okuldan/egitimden kopartılmaktadır.

Ülkemizde kadınların eğitim, istihdam ve sosyal yaşama katılım oranları ve bu oranlarda son yıllarda görülen düşüş bunun en açık göstergesidir. Kadının sosyal statüsü, eğitim ve istihdamı açısından ülkemiz ne yazık ki 3. Dünya ülkeleri arasında yer almaktadır.

Aynı şekilde, kadınların sosyal statüsünü yaşadıkları ülkenin insani gelişmişliğinin göstergelerinden birisi olarak kabul edilen BM'nin 2012-2013 İnsani Gelişmişlik Raporu'nda Türkiye'nin 147 ülke içinde 133. sırada olması bir tesadüf değil, son on yılda kadına yönelik olarak

sistemli bir şekilde sürdürülen ayrımcı politikaların somut sonucudur.

Yaklaşan yerel seçimlerde kadın adaylara yeterince yer verilmeyişi, seçilemeyecek yerlerden aday gösterilmesi de kadını siyasette ancak kocasının yanında el sallayan bir figür olarak gören zihniyetin yansımasıdır.

Bilinçli olarak sürdürülen bütün bu gerici, çağdışı politikalar sonucu toplumun hemen her katmanında her yaş, meslek ve statüden erkeklerin hemen her yaş, meslek ve statüden kadınlara uyguladığı fiziksel, psikolojik, cinsel, ekonomik ve duygusal şiddet olağanlaştırılarak kader olarak dayatılmaktadır.

En yakınındaki erkek tarafından kadın üzerinde kurulan "mülkiyet" ilişkisinin ağır bedelini, önceki yıllarda olduğu gibi 2013 yılında da eşleri, babaları, kardeşleri, kuzenleri ve erkek arkadaşları tarafından öldürülen yüzlerce kadın ödemiştir.

AKP Hükümetinin izlediği politikalarla siyasetçi-bürokrat işbirliğinin sonucu çocuk "gelin" adı altında pedofilinin normalleştirildiği, Devlet eliyle aklanmış kadın cinayetlerinin, tacizin ve tecavüzün katlanarak arttığı ve neredeyse olağan sayılır hale geldiği bu süreçte, kadını hiçleştiren bu politikalara, kader haline getirilen dayatmalara karşı durmak için, güçlü toplumsal ve sınıfsal temellere dayanan örgütlü mücadeleye ve örgütlü kadın mücadelesine her zamankinden daha çok ihtiyaç vardır.

İşte bu nedenle kadınlar yaşam alanlarına, hayat tarzlarına, bedenlerine, seçimlerine sahip çıkmak için Gezi direnişinde de mücadelenin ön saflarındaydı.

Bundan sonraki mücadelemiz, kadının var olma mücadelesidir.

Biz TMMOB'li mühendis, mimar ve şehir plancısı kadınlar olarak daha önce de söyledik yine söylüyoruz;

"Kadına yönelik ayrımcılık, sömürü ve şiddet; eşitsizliğin, sınırsız tüketimin, sömürünün, yoksulluğun sistemleştirildiği kapitalizmin doğal sonuçlarından sadece birisidir. Kapitalizme hizmet eden cinsiyet ayrımcılığı sorunu çözülmeyen, kadın bireysel kimliği ile toplumsal yaşamın her alanında ve düzeyinde yer almadan demokratik bir toplum yaratılması mümkün değildir" inancıyla;

Gericiliğin kadın özgürlüğüne bir tehdit olduğu bilinciyle, kadını ret ve inkâr eden, kadını eşit ve özgür bir insan

olarak görmeyen her türlü ideolojiye,

Kadını toplumsal yaşamdan uzaklaştıran, kocaya, babaya bağımlı kılan her türlü ideolojiye, politikalara,

Cinsiyet ayrımcılığına, savaşa, yoksulluğa, kadın katliamlarına,

Kadını aile içine hapseden, namusun odağı haline getiren, yaşam biçimini dayatan zihniyete ve yasalara,

Kadına yönelik şiddet, tacizi, tecavüzü kader olarak dayatan her türlü gerici anlayışa, inanca

"HAYIR" diyoruz.

Ve diyoruz ki;

Bugün, kadınlığını, onuru, şefkati ve emeğiyle yüceltmiş; yoz inançların, düşüncelerin ve hoyrat ellerin altında yaşama direnmiş ve direnmekte olan kadınlarımızın günüdür.

Bugün, küflü bilinçlerin hapsedemeyeceği ve toza bulanmış zihinlerin düşülemeyeceği, kadın doğmuş olmanın meziyet sayıldığı bir yaşam sevincini simgeler.

Bugün, kadını görmezden gelen, hiçleştiren, eve hapseden, kadın bedenini namusun, iffetin ve ahlakın simgesi haline getiren her tür gerici ve çağdışı ideolojiye, zihniyete ve geleneklere karşı duruşun bir 'an'ıdır.

Bugün, hükümetin kadına dönük ilkel tutumunu somutlaştırdığı, kadının toplum yaşamı ve istihdam dışında bırakıldığı çağdışı politika ve uygulamalara karşı çıkma zamanıdır.

Bugün, çocuk gelin aldatmacasıyla pedofiliyi normalleştirilen, taciz, tecavüz, şiddet ve cinayeti kadınların "kaderi" haline getiren, adeta katliama dönüşen erkek egemen anlayışa "dur" deme günüdür.

Bugün, bir kez daha, mühendis, mimar, şehir plancısı kadınların, toplumun her kesiminde, her yaş ve sınıftan emeğini veren ve alın terini akıtan kadınların sesi olduğu gündür.

Bugün yaşamın her alanında olan; üreten, geliştiren, büyüten kadınların birlik, mücadele, dayanışma günüdür.

Bugün, geleceği müjdeleyen, bahardır!

Dünya Kadınlar Günü Kutlu Olsun!

**TÜRK MÜHENDİS VE MİMAR ODALARI BİRLİĞİ
KADIN ÇALIŞMA GRUBU**

KADINLAR AKP`NİN CİNSİYETÇİ POLİTİKALARINA KARŞI 8 MART`TA ALANLARDAYDI

8 Mart Dünya Kadınlar Günü`nde alanları dolduran kadınlar, AKP`nin cinsiyetçi politikalarını ve erkek şiddetini protesto ettiler.

Ankara'da Kurtuluş Parkı'nda toplanarak Ziya Gökalp Caddesi üzerinden Kızılay'a doğru yürüyen kadınlar renkli görüntüler oluşturdu. TMMOB üyesi kadın mühendis, mimar, şehir plancılar da mor renkli baretleriyle yürüyüşe katıldılar.

Yürüyüş boyunca atılan sloganlar, taşınan döviz ve pankartlarla AKP Hükümetinin kadını yok sayan, gerici ve cinsiyetçi politikaları, kadına yönelik şiddet, kadın cinayetleri protesto edildi.

BERKİN`İ KAYBETTİK

269 gündür uyanması için umutla beklediğimiz çocuğumuz, kardeşimiz Berkin Elvan'ı kaybettik.

Haziran Direnişi ve sonrasında halka karşı uygulanan polis terörü eklemek almaya giderken Berkin'e de yöneldi. 14 yaşında başından gaz fişegi ile vurulan, 15 yaşına hastanede giren Berkin uykusundan uyanamadı.

Gezi direnişinde kaybettiğimiz bütün gençlerimiz, bütün çocuklarımız gibi Berkin de şimdi kara boncuk gözleriyle bize bakıyor.

Onlara eşit, özgür, demokratik bir Türkiye sözümüz var.

Berkin'in anasının, babasının, ailesinin acısı bizim de acımız ve acımız hiçbir şeyi affetmeyecek kadar çok büyük.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

